

Tweemaandelijks uitgave van Fanclub ,The Cats Clan'

C(L)ATSPRAAT

The Cats in Suriname, pagina 7~16

JULI 1970
2de JRG.
No. 6

In dit nummer van 'C(1)atspraak' een uitgebreid artikel over de 'randfiguur' van de Cats: manager Jan 'Tuf' Buys. Jan is lid van de onlangs opgerichte bond van managers, in deze tijd van om inspraak schreeuwende groeperingen een fenomeen waarvan de verschijning voor de hand lag. Begin vorig jaar richtte hij samen met John Drogdrop (manager van Gloria en Binti) het Artiestenbureau Volendam op. Kort geleden vertrouwde Jan Buys met nog enkele mensen twee feestliederen - 'De oeielaar' en 'Potvolbier' - aan de platengroeven toe, dat alles onder de toepasselijke artiestennaam 'De Managers' Velen van jullie kennen Jan, maar we willen hem graag voorstellen aan fans die hem nog niet kennen!

JAN BUYS: „ALS IK TERUG KWAM MET TWEE CONTRACTEN WAS HET AL FEEST!”

door:
JIP GOLSTEYN

Al je spaargeld in
een volslagen onbeken-

de popgroep steken
doe je alleen maar in

een overmoedige bui.
De kans om later de

winst te kunnen opstrijken is uiteraars min. Toch heeft dit risico Jan Buys (30) er zes jaar geleden niet van weerhouden in zee te gaan met de Cats.

Een besluit waarvan de Nederlandse topmanager achteraf geen spijt heeft gehad. De harde Nederlandse gulden zijn via de winkelkassa's van platenzaken, de zakken van zaalhouders en die van anderen in ruime mate teruggestroomd naar Jan Buys en zijn Cats. Zelfs ver over de grenzen vliegen de zwarte schijven met palingpop de winkels uit.

Wat heeft Jan Buys - voor Volendamers en zijn vrienden gewoon Jan Tuf gebleven - destijds bewogen om zijn spaargeld in een duistere toekomst te storten?

Spullen

,Ik had de jongens een paar keer meege-maakt tijdens repetities. Spullen hadden ze nauwelijks, maar ik zag wel wat in hun muzikale kwaliteiten. En als zulke jongens, uit je eigen dorp, dol-enthousiast om je medewerking vragen, dan neem je toch het risico.

Ik was net een tijdje uit dienst en had als tegelzetter 3500 gulden gespaard. Dat bedrag heb ik beschikbaar gesteld. Bang om dat geld te verliezen ben ik nooit geweest. Ik had er

toch zeker ook mijn lol van?

Brommertje

In die begintijd ging het nog lekker provisorisch. In het weekeinde op het brommertje of in een geleende auto langs de zaalhouders in Noord-Holland rijden. Als ik terugkwam met twee contracten van 100 gulden was het al feest.'

Miljoenenomzet

Jan Buys, getrouwd, vader van een zoon en bezitter van een glanzende Mercedes, doet nu zaken-in-het-groot. Als directeur van artiestenbureau 'Volendam' - ,ik weet niet eens precies hoeveel mensen wij onder contract hebben' - heeft hij jaarlijks te maken met een miljoenenomzet. ,Denk echter niet dat ik een paar ton per jaar verdien. Was dat maar waar. We kunnen d'r echter best van komen.'

Ondanks die sterk verhoogde jaaromzet is de basis bij Jan Buys steeds dezelfde gebleven. ,De jongens hebben mij altijd vrij gelaten in het zakelijke vlak. En ik heb me nooit met de muziek bemoeid. Volgens mij is dat de basis voor een goede verstandhouding én succes. Wat dat betreft moet je als manager keihard zijn, ook voor jezelf. Je nooit bemoeien met dingen die je niet aan-

gaan, maar wel zorgen dat je eigen zaakjes prima zijn geregeld.

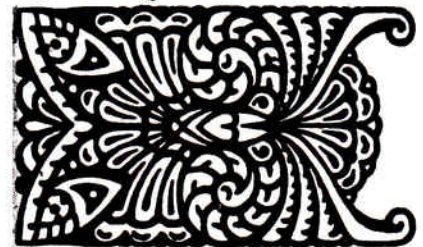
Profiteur

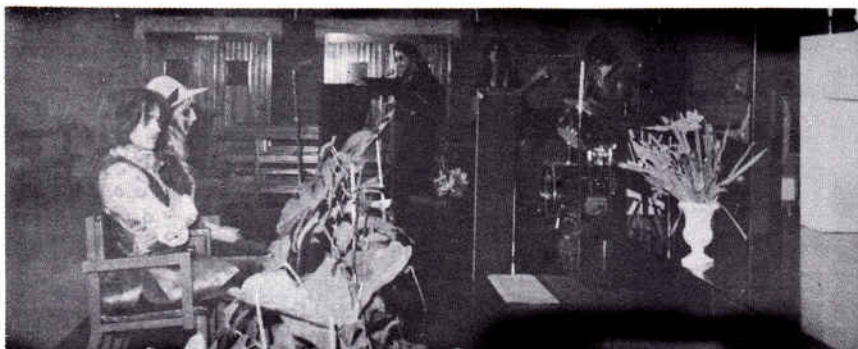
Zonder geluk vaart niemand wel. Dat geldt ook voor mij. Maar als je de wind eenmaal mee hebt, dan moet je er keihard voor werken. Veel mensen denken dat een manager een profiteur is. Laat ze van mij aannemen, dat het tegendeel in veel gevallen waar is. Ik kom wel eens 48 uur achter elkaar niet op mijn bed.

Toch ben ik nooit bang geweest dat ik dit leven niet vol kan houden. Ook aan hard en lang werken raak je gewend. Bovendien heb ik geweldig veel plezier in dit leven. Je ziet nog eens wat en het succes en de centen zijn meegenomen.'

Glas bier

Jan Buys heeft gesproken! Snel nog een glas bier en een kop koffie naar binnen werken en dan weg. Naar Duitsland om alles voor de toernee piekfijn te regelen. Jan 'Tuf' Buys, een toffe manager, drukbezet, altijd in voor een geintje en ondanks grote successen, gewoon een fijne Volendammer gebleven.

IN DE HUWELIJKSBOOT

Donderdagmiddag 19 februari trouwde Harmen Veerman met Agnes Plat. Iedereen kent natuurlijk Harmen: onze zanger en gitarist van het onverwoestbare Left Side team. Het werd een ware familiegeschiedenis, want Left Side verzorgde het muzikale gedeelte van de Mis met als voorzanger zijn broer Cees (Cats), die het hele gezelschap onder de indruk bracht. Zelfs

Foto boven: Harmen en Agnes tijdens de plechtigheid in de kerk. Op de achtergrond zie je de Left Side, bij deze gelegenheid onder aanvoering van Harmen's broer Cees. Foto daaronder: Harmen en Agnes.

SENSE OF HUMOR

Onlangs hebben wij een nieuwe groep van Artiestenbureau 'Volendam' aan het werk gezien. Deze groep gaf toen haar tweede optreden in Santpoort. Na wat we gezien hebben van de vijf mans-

groep Sense of Humor kunnen we jullie verzekeren dat we van deze knapen nog wel iets meer zullen horen in de toekomst.

Onthoudt de naam: Sense of Humor! Uit Kennermerland.

zijn broer Jan bracht een lied: 'The times they are a-changin'', dat je trof tot in het diepst van je ziel.

Voor de geïnteresseerden (zie foto): Agnes was gekleed in een paarsfluwelen jurk met goudkleurige garnering, hardgele open laarsjes. Het geheel werd gecombineerd door een Garbo-hoed met aan de achterzijde afhangende linten. Harmen droeg eveneens een paarsfluwelen broek, waaronder hij witte schoenen droeg. Een wit zijden overhemd, bestikt met gouden zonnen, waarover hij een bronskleurig nappa open jasje met brede riem droeg. Harmen droeg geen hoed.

Na de Mis gingen de genodigden naar het Amvo Restaurant om even gezellig na te praten. Na een uurtje begon de receptie. Nou, dat was gewoon te gek. Agnes en Harmen werden overstelpt met bloemen, cadeaus en gelukwensen. Geschat wordt dat er zo'n 250 mensen even bij hen langs zijn gekomen, waaronder natuurlijk alle Volendamse popgroepen en vele bekenden zoals Hans van Eyck en Peter Tetteroo. Toen na twee uur de receptie ten einde liep, is het pas goed begonnen. Ze hebben gefeest tot laat in de avond, want wat is er gezelliger dan een echte onvervalste Volendamse bruiloft...? Ja, een kniesoor zou natuurlijk kunnen zeggen: twee bruiloften.

WEDSTRIJD

In dit laatste nummer van onze tweede jaargang gaan we jullie weer een wedstrijd voorschotelen. Het lijkt ons geen gemakkelijke dit keer! Je moet namelijk 'ergens' in dit nummer een fout

opsporen. Bij een artikelje staat een verkeerde foto. Nu is aan jullie de taak om de verkeerd geplaatste foto te noemen.

Schrijf ons op een briefkaart (beslist geen brief!) welke fout je gevonden hebt. Onder de goede in-

zenders verloten we een exemplaar van de Cats LP 'Cats portrait'. Doe je best!

ZALIG PASEN

Gemert, 27.3.1970

Hallo C(1)atsclanners,

In 'C(1)atspraat' no. 4 las ik over Yvonne Kester, de jongste Catsclanner. Dat er nog meer jeugdige Catsclanners zijn blijkt uit het volgende.

Mijn zusje Hannie, die pas 7 jaar geworden is, mocht op school (de eerste klas) eieren kleuren en versieren omdat 't Pasen was. Iedereen, behalve mijn zusje, zat ingespannen te werken, om die moeilijke woorden 'Zalig Pasen' op het ei te krijgen, maar niet mijn zusje die er met

grote letters 'The Cats' op schreef en er poezen op tekende die The Cats moesten voorstellen. Haar commentaar: 'Ik vind The Cats mooier dan Pasen.'

Marjo Smits
Schout-Coxstraat 2
GEMERT

PRETTIG

Amsterdam, 10.3.1970

Beste Eric en andere medewerkers,

Aangezien ik nu één jaar lid ben van de fanclub wil ik jullie allen hartelijk bedanken voor het feit dat jullie 'C(1)atspraat' altijd zo prettig verzorgen.

Zowel de inhoud als de omslag is altijd een lust voor het oog om gelezen en gezien te worden.

Ik hoop nog lang lid van de fanclub te blijven, maar het mees- te hoop ik er toch wel op dat hij de grootste van Nederland en eventueel van Europa zal worden.

Met vriendelijke groeten,

Barend Cappon

Steelevlietstraat 48"
AMSTERDAM

NASCHRIFT

Bedankt voor je complimenten. We hopen nog lang door te gaan en liefst met een nog beter fanblad. De grootste fanclub van Nederland zijn we al!

WHY

Van 'Why' zijn er nu ook bijna 100.000 verkocht.

KOSTERS

In Limburg werd door Peter Luyten een beat-groepje opgericht, dat de naam 'Everly Kosters' kreeg...

MENEER PÉ

Pé Mühren, Arnold's vader, kwam uitgebreid aan het woord in interviews in Nieuwe Revu (18 april 1970) en Het Vrije Volk (28 maart 1970). Nieuwe Revu citeert o.a. uit het interview in 'C(1)atspraat' no. 3. 'Pé Mühren: meneer Volendam'.

Catspraat
Tweemaandelijks uitgave
van Fancub "The
Cats Clan"

OudheUSDenstraat 10
Badhoevedorp

President: Eric

Jaap Izaks; Secre-

tarese: Tineke

Izaks; Redactie:

Hans van der Wereld;

Medewerker: John

M. Drogtop; Mede-

werkers: Milly

Brinkman, Lydia en

Jetty Vlaar; Lay-out:

Frank van Dijk;

Druk: "Zwart/Wit"

Haarlem; Oplage:

2000 exemplaren.

(c) 1970

Met ingang van het volgende nummer van ons blad willen we een Cats top-50 gaan afdrucken, die door jullie zelf samengesteld wordt. Zodoende kunnen we precies nagaan wat de meest populaire Cats-songs zijn. Hoe moeten jullie meedoen? Wel, dat is heel eenvoudig. Je stelt zelf je favoriete top-10 samen en die schrijf je achter op een briefkaart, dus NIET een brief, maar een briefkaart. Die stuur je dan naar Lidy Vlaar, Purmerland 107, Post Purmerend. Zij zal dan zorgen dat er in het septembernummer een Cats top-50 komt te staan. Doe allemaal mee, want onder de mensen die meedoen verloten we drie fraaie grote Cats-affiches, waarop de handtekeningen van de Cats staan! Dus nog even herhalen: een top 10 naar eigen inzicht, op een briefkaart sturen naar Lydia Vlaar. En dat allemaal vóór 15 juli. We rekenen op jullie deelname.

CATS TOP 50

(c) Fancub, 'The Cats Clan' 1970. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

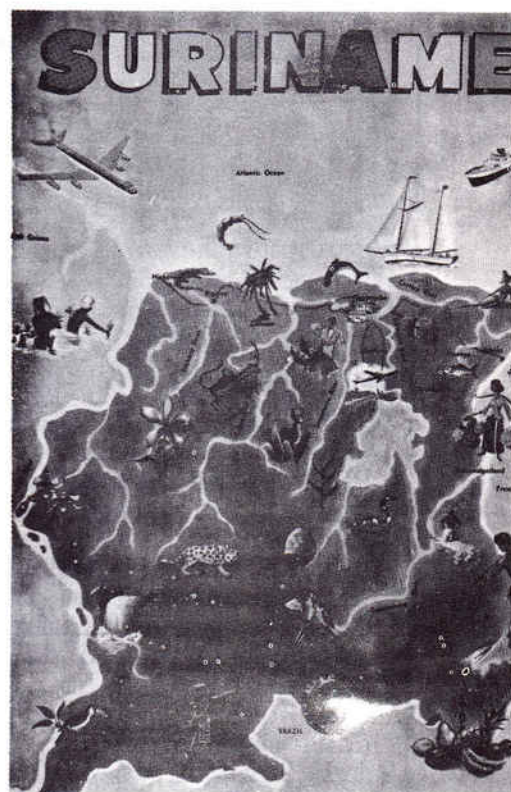
Foto:
Hans vd Wereld

Foto voorpagina:
Maria Kuyper

THE CATS OOGSTTEN VEEL SUCCES IN SURINAME

Exclusieve ,C(1)atspraak'-produktie
juli 1970

M.m.v. Kenneth Asin, Paramaribo
Verbindende teksten: H.v.d.Wereld
Vormgeving: Frank van Dijl

SURINAAMSE TIENERS DOOR DE KNEIEN VOOR VOLENDAMMERS

Volendam. De toernee van The Cats naar Suriname en de Nederlandse Antillen is één groot succes geworden. De jongens hebben er veel succes gehad en de tieners in Paramaribo en andere plaatsen in

onze overzeese rijkdelen vonden het geweldig dat ze de vijf Volendammers nu eens in de zaal hebben kunnen zien optreden. Ze hebben daar lang op moeten wachten, maar nu was het dan zo ver,

dat The Cats drie weken in Paramaribo hebben gehuist, waarbij ze veel nieuwe fans hebben gewonnen en veel vrienden hebben gemaakt.

SURINAME

Het begon al met de aankorst op het vliegveld van Paramaribo, Zanderij geheten. De aankorst was al een duidelijk teken van de komende successen.

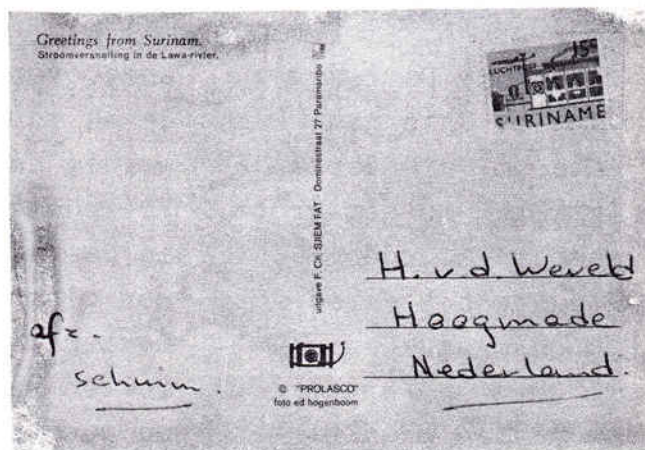
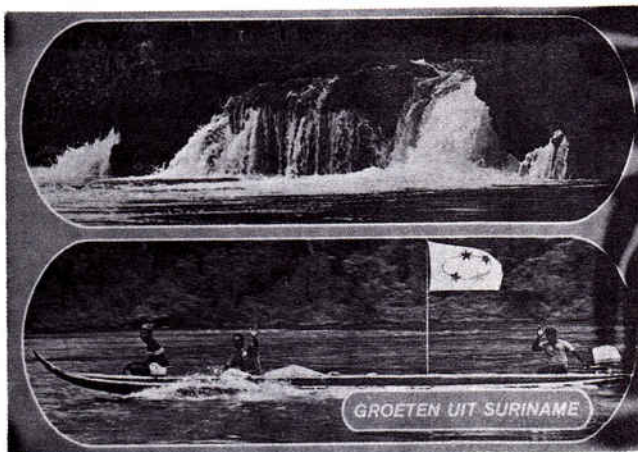
Op dinsdag 31 maart, 's avonds om kwart over acht, arriveerden ze met een vliegtuig van de Phillipine Airways op het vliegveld van Paramaribo, waar honderden tieners waren samengestroomd om The Cats te verwelkomen. Aanvankelijk zou de zilveren vogel om tien over zeven landen, maar door vertraging kon de dienstregeling niet worden aangehouden. De fans hielden zich bezig met het draaien van platen en wachtten ongeduldig op de aankorst van het toestel, wat na lang wachten eindelijk landde. Nadat alle passagiers waren uitgestapt was er van de jongens nog geen spoor te bekennen. Jongelui begonnen te schreeuwen:

'1 april! 1 april!' De spanning steeg ten top, maar toen was het moment daar, dat The Cats als laatsten uit het vliegtuig kwamen. En toen gebeurde het: er werd geschreeuwd, gegild, gefloten. De douane en ander luchthavenpersoneel hadden de grootste moeite de 'losgebroken' jeugd in bedwang te houden. Met gejoel en gegil werd het Catsteam binnengehaald. Op het vliegveld werden de jongens geïnterviewd door enkele reporters van Radio Apintie. Aan ieder werd de vraag gesteld: Hoe was de reis. Theo: 'Het was een prima reis, met een vertraging van een uur en lekker warm.' Jaap:

'Het was een vermoeiende reis, met vertraging.' Na de korte vraaggesprekjes kwamen de jongens in de hal van het stationsgebouw waar honderden enthousiaste fans een oorverdovend lawaai maakten. Om ze gerust te stellen kwam Piet enkele fans die achter de hekken stonden even een handdruk geven. Nadat de douane alles gecontroleerd had, mochten The Cats het vliegveld verlaten. Maar dat was niet zo eenvoudig, want van alle kanten werden ze bestormd en moesten ze handtekeningen en foto's geven. Toen er een fan met zijn bewijs van lidmaatschap aankwam om daarop handtekeningen te vragen, maakte Arnold tegen Piet de opmerking: 'Geweldig, dit is een echte.'

Na ruim een half uur werd er aanstalten gemaakt om van Zanderij te vertrekken naar de stad Paramaribo. Om kwart over tien kwamen ze daar in het Palace Hotel aan, alwaar ze hun intrek voor drie weken

zouden nemen. Van het vliegveld naar de stad was 45 kilometer rijden.

De volgende dag, 1 april, kwamen The Cats naar de Caribbean Beat Boetiek van de firma C. Kersten & Co, waar het ontzettend druk was. Er was geen doorkomen aan in de grote winkel; ieder die daar de LP 'Colour us gold' kocht kreeg de persoonlijke handtekeningen van The Cats. Cees had het zo druk met handtekeningen zetten, dat hij niet in de gaten had dat de anderen al vertrokken waren. Hij werd door een agent op de schouders getikt, die zei, dat de anderen al weg waren. Na een half uur gewacht te hebben in het restaurant van de zaak werd hij naar zijn hotel gebracht. Van de platenzaak van Kersten gingen The Cats naar het gebouw van Caribbean Promotions, waar zij de opening moesten verrichten. Daar aangekomen wisten ze niet wat ze zagen: de hele straat zag zwart van de mensen en met heel veel moeite kon de grote zwarte auto waarin The Cats zaten door de straat rijden. Toen ze uitstapten, werd er vuurwerk afgestoken en wéér met veel moeite konden ze het gebouw binnengaan. Ze openden het door ieder één lint door te knippen; omdat Cees er niet bij was, knip-

Een brief van Piet

Toen The Cats in Paramaribo waren, schreef Piet in een brief naar huis onder meer het volgende: 'De radio van Paramaribo lijkt wel een privéstation van The Cats. De hele dag worden er platen van ons uitgezonden, veel meer dan in Nederland ooit mogelijk is. Zondag j.l. hebben we in Ceyenne (hoofdstad van Frans-Guyana) een grote winkel geopend in het centrum. Er was een enorme massa mensen op de been en het hele verkeer was ontwricht. We zagen in de stad een groot spandoek hangen met de tekst: Cats 2e na de Beatles. We werden bestormd door handtekeningenjagers. Ook liep er een man van rond de 40 jaar achter ons aan om een handtekening en toen we die zouden zetten had hij geen pen en papier bij zich. Hij rende naar iedereen toe om een pen en toen hij er eindelijk een had en wij de handtekeningen hadden gezet prevelde hij innig dankbaar in het Hollands: Dank u heel hartelijk van vriendelijk tot uw dienst. We hebben gelachen! Het is hier

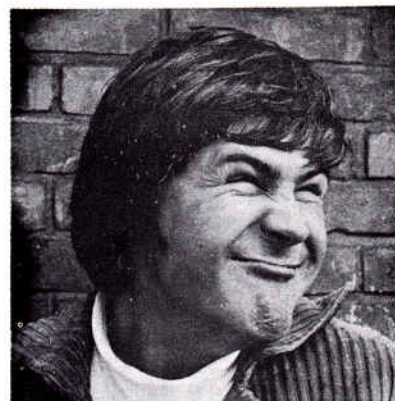

Foto: Hans vd Wereld

's avonds zo heet dat je gerust in een zwembroekje kunt lopen. We zijn bijzonder getroffen door de bijzondere hartelijkheid en joviale houding van de inwoners, die ontzettend vriendelijk zijn en ons steeds maar weer groeten in hun taal, het papiament. Wij groeten dan gewoon op z'n Volendams terug met 'hoi' of 'goeie'. In elk geval vermaken we ons hier best. ook al hebben we een overladen programma tot en met 5 mei, wanneer we hier een bevrijdingsfeest moeten opluisteren. We hopen dat in Volendam ook alles naar wens verloopt. Met de hartelijke groeten.

Tot zover Piet's brief uit de Surinaamse hoofdstad Paramaribo.

Op de pagina hiernaast een afdruk van de ansichtkaart die 'C(1)atspraat' van Theo 'Schuim' Klouwer uit Suriname mocht ontvangen. Op de volgende pagina Arnold's briefkaart.

te Theo dat van Cees door. Hierna dronken ze een Parbo-biertje. Van alle kanten kwamen de fans weer om handtekeningen en foto's, welke The Cats gewillig plaatsten op papieren, hemden, handen, zakdoeken etc.

Op donderdagavond 3 april gaven The Cats twee shows weg, de eerste in het Empire Theater om 7.30 uur en de tweede in Star om 10 uur. Toegangsprijzen waren f 7,50 en f 5.

In het voorpro-

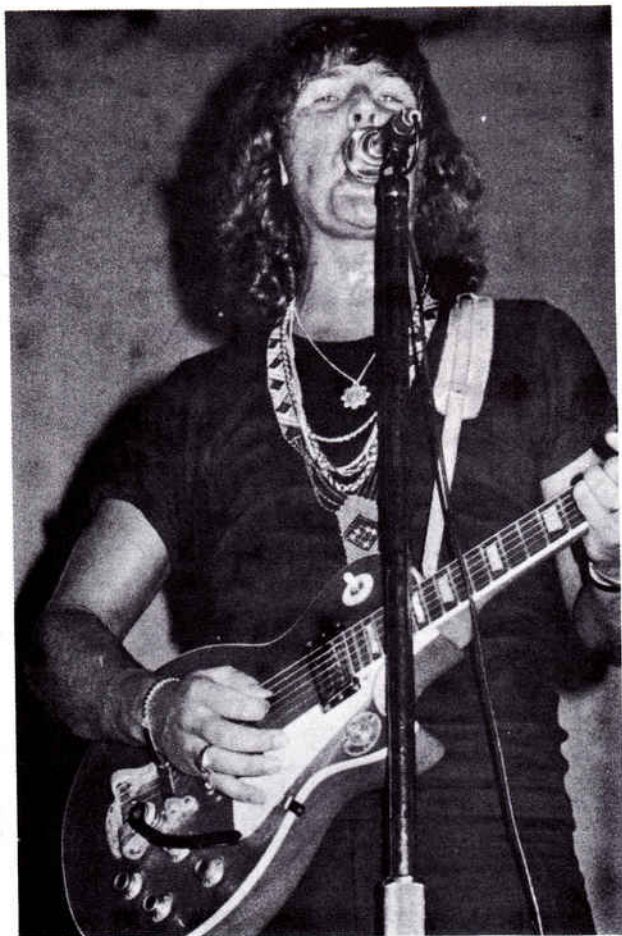
SURINAME

gramma speelden Orchestra Woas Board. Om 9 uur begonnen The Cats met 'Sure he's a cat' en zij eindigden met 'Kansas City'. Al bij de begintonen sprongen de meisjes van hun stoelen en begonnen te gillen. Het tweede nummer was 'Lies', daarna volgden 'I gotta know what's going on', 'Marian', 'Why baby why', 'Scarlet rib-

bons', 'Vaya con dios' en 'Lea'. Toen Cees

Linksonder: Piet zingt uit volle borst 'Marian' in een Surinaamse zaal. Rechtsonder: de ansichtkaart van

Arnold. Hiernaast: vliegveld Zanderij van Paramaribo waar The Cats op 31 maart aankwamen.

aankondigde dat Piet een nummer van de bekende Amerikaanse zanger Salomon Burke zou gaan zingen, dacht iedereen dat het 'I don't want to be hurt' zou zijn, dat in januari erg populair was in Suriname. Er werd weer gegild en gefloten, maar men had te vroeg gejuicht. In elk geval zong Piet het op de wijze zoals we het van hem gewend zijn. Toen Cees zei dat ze het laatste nummer zouden gaan spelen ('Kansas City') schreeuwden enkele tieners: 'Jullie gaan niet weg, we willen nog meer!' Later op de avond in het Star Theater speelden ze dezelfde nummers, maar niet in dezelfde volgorde.

Zaterdagmorgen 5 april vertrokken The Cats met een Surinaamse groep naar Cayenne, voor drie dagen. Hier gaven ze ook weer twee shows, die evenals de eerste in Paramaribo geheel uitverkocht waren. Op 7 april waren ze weer terug in Suriname, waar ze dezelfde avond een show in het Prins Bernhard Kampeement verzorgden.

Door de avondvierdaagse hadden heel wat tieners de optredens van The Cats niet kunnen bijwonen, maar desondanks waren alle zalen waar ze speelden toch geheel uitverkocht. The Cats besloten, in overleg met de promotor van deze toernee 'Uncle Tom', nog enkele malen op te treden, om degenen die hen

WORLD FAMOUS GROUP THE CATS

TONIGHT in the

Wilhelmina Stadium

at 8 p.m.

ENTRANCE ONLY \$ 3.— Fls. 5.—

* Hier een verkleining van een affiche voor een optreden van The Cats op Curaçao. Deze affiches waren - metershoog! - overal op het eiland aangeplakt. 'World famous group'... Het klinkt in ieder geval 'lekker'!

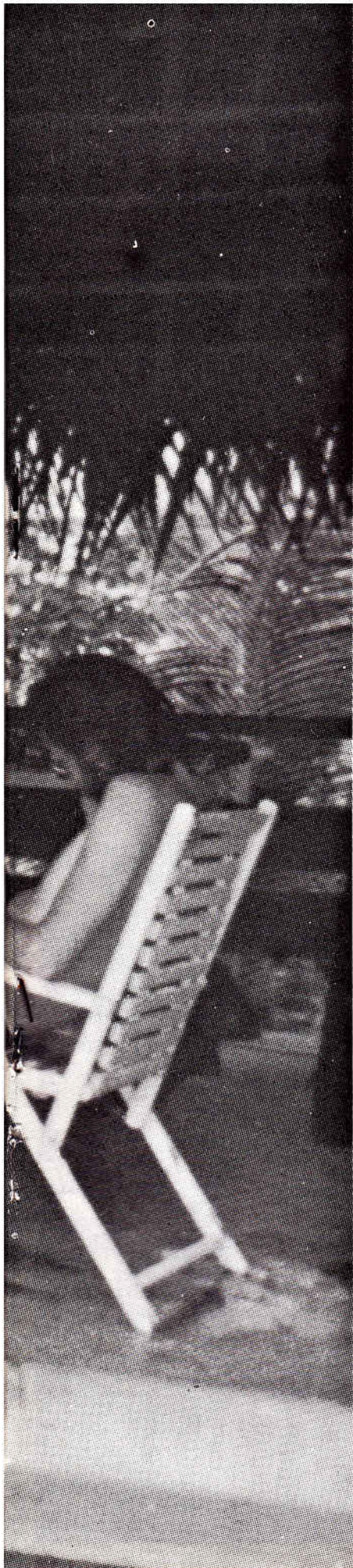
nog niet hadden gezien alsnog de gelegenheid te geven een optreden bij te wonen. De prijs

voor deze optredens was f 2,50.

Tijdens het verblijf van The Cats in Paramaribo steeg hun populariteit enorm. De hele dag werden er via de radio platen van ze gedraaid, en daarvan waren 'Scarlet ribbons' en 'I don't want to be hurt' de meest populaire; 'Lies', 'For as long as you need me' en 'Remember the good times' verschenen op de hitparade! Door de verschillende radio-

Eksklusieve foto's van The Cats in Cayenne en Suriname op de volgende pagina's. Vervolg tekst op pagina 15.

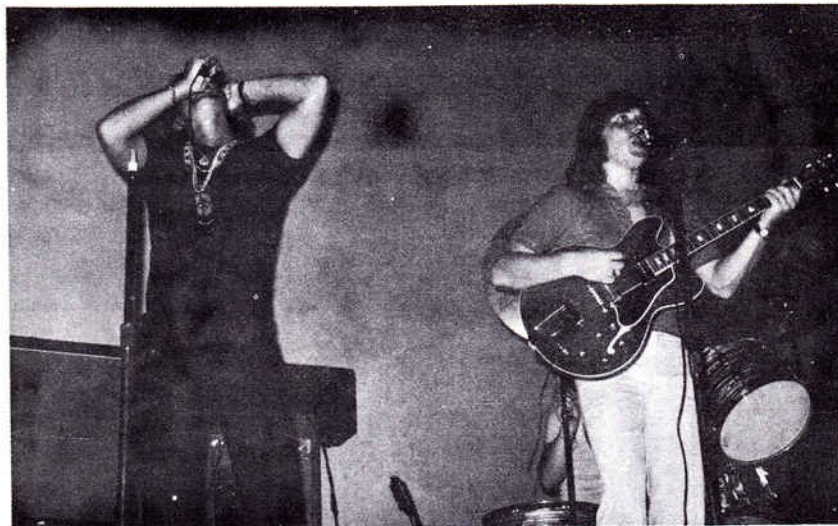

Links: een zeldzame foto van The Cats: in zwembroek op het terras van het Hotel Montabo in Cayenne. Van links naar rechts: Piet, Theo, Cees, Jaap en Arnold. Boven: In Cayenne stonden The Cats aangekondigd als ,tweede na de Beatles'. De gebroeders Jaap en Jan Schilder staan hier voor een aankondiging van een optreden op 4 april.

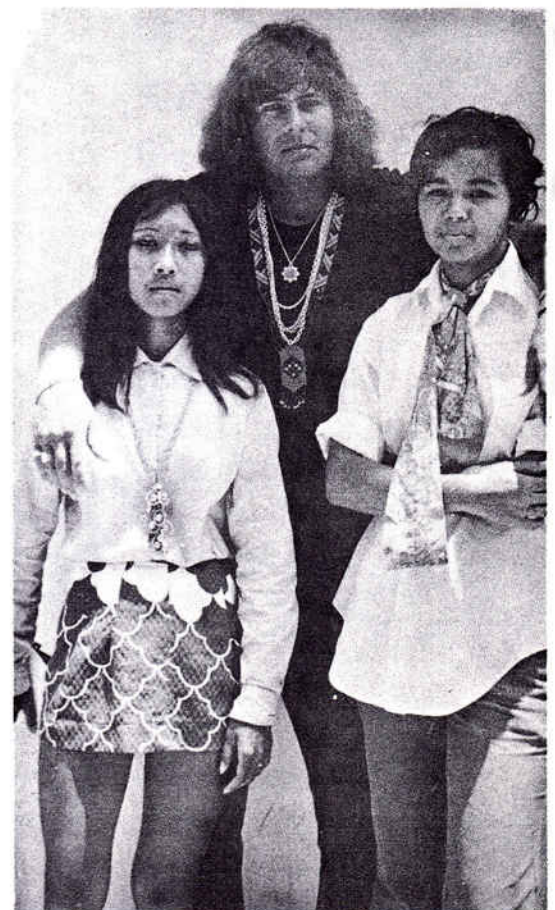

Boven: Theo - drummer van Les Cats - met zijn fototoestel in zijn hand. Links: The Cats in het vliegtuig dat hen van Paramaribo naar Cayenne bracht. Links zie je nog net een arm van Arnold, Cees is verdiept in een krant, terwijl Jaap recht in de lens kijkt. Uiterst rechts zit zijn broer Jan, de roadmanager van The Cats.

14

Foto 1: Allemaal even bij elkaar voor een fotootje, tijdens een pauze. Foto 2: Net een fanavond in ,de noord'! Foto 3: Van links naar rechts roadmanager Jan Schilder, drummer Theo Klouwer en basgitarist Arnold Mühren. Foto 4: Het Palace Hotel waar The Cats logeerden toen zij drie weken in Paramaribo doorbrachten. Foto 5: The Cats worden toegejuicht en Jaap zwaait naar de tieners. Foto 6: Piet met twee Suri-naamse Catsfans.

We mochten vele enthousiaste reacties ontvangen van Catsfans uit Suriname waaruit duidelijk blijkt dat ze het maar wát op prijs stelden dat ze de Volendammers nu eens in levende lijve konden zien. Enkele passages uit brieven drukken we hieronder af.

Mary Monis, Paramaribo: 'Als Piet Veerman zingt voel ik me in de zevende hemel, soms wel in de tiende.'

Pat Vliese, Paramaribo: 'Ik heb drie shows van ze bezocht en vond ze meesterlijk. Ze zijn fantastisch! Hun stemmen boeien je gewoon. Ik ben met hetzelfde vliegtuig als The Cats in Suriname aangekomen, want ik was in Holland met vakantie. Ze hebben hun handtekeningen gezet op een rode heupbroek.'

D. Loochuys, Paramaribo: „Op het ogenblik zijn The Cats in Suriname en ze zijn geweldig! Dat wisten we allang, maar vanavond is het voor het eerst geweest dat ik ze „live“ op de bühne zag staan. Nou, ze zijn me in het geheel niet tegengevallen. Ik ben tot de conclusie gekomen dat het een van de beste groepen is die ik ken. Niet alleen op de plaat, maar vooral ook op het podium. De stem van Piet is fantastisch! Wat een volume! Onverbeterlijk! Hun show was er een om nooit te vergeten.“

SURiname

stations werden ze ge-
interviewd en bij elke
daarvan zeiden ze dat
ze het erg warm had-
den. Na elk optreden
was het publiek enthousiast: 'Ik vind de
jongens machtig', 'Ik
vind ze te stijf'; er
ontbreekt 'showman-
ship' bij ze' en 'Ik
moet ze wéér zien.'
In elke show wilde men
beslist ook 'I don't
want to be hurt'
horen, maar The Cats
zeiden dat ze dat
niet hadden gerepe-
teerd en dat ze niet
wisten dat dat liedje
in Suriname zo popu-
lair was. Op een
zondag hebben ze het
dan toch gespeeld en
het publiek was door
het dolle heen. De
zalen waren telkens
uitverkocht en zo kon
het gebeuren dat er
een zwarte handel in
toegangsbewijzen was.
Een kaartje van een
rijksdaalder ging
voor vijf gulden, ze-
ven en een half en
zelfs wel voor meer
grif van de hand...
Dankzij de Volendam-
mers is het mogelijk
geweest de toegangs-
bewijzen terug te
brengen op f 2,50.

Met Combo Five,

The Cosmo Beats en de Soul Kids gaven The Cats hun laatste shows in Paramaribo weg. Nadat ze drie weken in Suriname hadden doorgebracht en drie weken bijzonder veel succes hadden geoogst was dinsdag 21 april het afscheidsuur aangebroken. De tientallen meisjes, die de jongens tijdens hun verblijf in Suriname hadden leren kennen waren naar het Palace Hotel getrokken om Piet, Jaap, Cees, Theo en Arnold een goede reis toe te wensen, hetgeen gepaard ging met de nodige hoeveelheid waterlanders. Het afscheid van The Cats werd dus nog moeilijker gemaakt omdat ze nu ook de taak kregen de 'liefjes' te troosten, met woorden als 'Wees nu eens flink' en 'Wij komen heel gauw

DE VOLKSBODE - onafhankelijk weekblad voor
Suriname - schreef in haar kolommen de namen
van The Cats letterlijk als volgt: ,Piet Veer-
dan, Jaap Schilder, Arnold Ruhren, Theo
Klaveren (!) en Kees Veerman.' Hoe is het mo-
gelijk...

De journalist Howard Ommel van 'Goed Nieuws' had een interview met Piet Veerman, wat we hieronder weergeven:

H. Wat doen jullie na je bezoek aan Suriname? P. We gaan naar Aruba, Curaçao en terug naar Holland. H. Hoe vind je Surinamers? P. Erg sympathiek. H. Hoe was de show in het kampement? P. Ik vind niet, dat het zo geweldig was, want ons echo-apparaat was kapot. Komt door het schommelen van de bus tijdens de terugreis naar Paramaribo. H. Zijn jullie instrumenten verzekerd? P. Ja, zeker... H. Wat is de waarde van al die instrumenten? P. 50.000 gulden. H. Denken jullie het volgend jaar terug te komen? P. We zouden het geweldig vinden. Als het publiek er

zo over denkt komt het zo ver. H. Hoeveel gouden platen hebben jullie? P. Vijf, 2 gouden L.P. en 3 singles. H. Van welke muziek houden jullie? P. Van underground muziek, muziek als die van Crosby, Stills and Nash, Steppenwolf etc. H. Hebben jullie filmplannen? P. Ja, in Brazilië zouden we een film maken, maar door al die Blackpower beweging denk ik niet dat het nog doorgaat. H. Hoe vinden jullie de Surinaamse conferenciers? P. Geweldig, ze zijn steengoed. H. En de radio-stations? P. Apintie is ongetwijfeld een van de beste. Je mag het vergelijken met Radio Veronica. Ze zijn beter dan Hilversum I en II. H. Welke zijn jullie voorzangers? P. Cees Veerman en Piet Veerman, hele-

maal geen familie van elkaar. H. Hadden jullie je Suriname zo voorgesteld? P. Nee, we hadden echt niet gedacht, dat het zo mooi is en dat de tieners zo enthousiast zouden zijn. H. Velen vinden dat jullie groep zingt als The Bee Gees. Is dat zo? P. Ja, onze nummers komen een beetje overeen met die van The Bee Gees. H. Wil je meer vertellen over de reacties van de tieners hier? P. De hele dag telefoontjes: we zijn echt blij dat we zo gewild zijn. Ik hou ook wel eens een babbelletje met ze op straat. Zo leer je de mensen beter kennen. Ras, kleur en godsdienst spelen bij ons geen rol. H. Namens alle lezers van Goed Nieuws erg hartelijk bedankt voor dit interview.

terug.'

Overdonderd door het warme onthaal, het grote succes en de prettige tijd in Suriname stegen The Cats om 8 uur 's avonds op van het vliegveld Zanderij met bestemming Curaçao...

CURACAO EN ARUBA

Ook op Curaçao en Aruba waren weer veel fans samengekomen om The Cats te verwelkomen. Na vier dagen met veel succes optreden te hebben in diverse zalen op Curaçao gingen The Cats voor twee dagen naar Aruba. De 26ste april speelden ze daar

in het Manchebo Beach Hotel. Op dinsdagmorgen 28 april trokken ze weer naar Curaçao, waar ze onder andere ZIE PAGINA 20

* The Cats tijdens een optreden in het Empire Theatre in Paramaribo.

Mea semper gloria vivet

Foto's:
Hans van der Wereld

GLORIA'S ROEM ZAL EEUWIG DUREN

Er is eigenlijk geen enkele Nederlandse groep op te noemen die zich jarenlang heeft weten te handhaven zonder dat er een duidelijke kraker op de hitparade verscheen. Misschien vormt Gloria uit Utrecht een uitzondering op deze regel. Al enige jaren treden Long, Meep, Mouse en Hoss elk weekend op in de vaderlandse dan-

cings. Ze maakten een paar singles die redelijke verkoopsucces boekten. Hun plaat 'Bitter sweet' bereikte in november 1968 de Top-40. Toch miste Gloria iets.

De steun van een platenmaatschappij, producer en manager, die voor elke groep nu eenmaal onontbeerlijk is, ontbrak. Totdat de Engelse producer Bobby Graham in contact kwam met Gloria. Bobby werkte op dat moment nog voor een

platenmaatschappij in het centrum van het land, maar lang heeft dat niet geduurd. Begin 1969 trad Bobbie Graham in dienst van Bovema-EMI en hij nam Gloria met zich mee. Keihard is er toen gewerkt aan een eerste single, 'The last seven days', een compositie van de Bovemaloten Karel H. Hille en John Möring. Zelden heeft een popgroep met een eerste single zoveel succes gehad als Gloria met 'The last seven days'. Vier weken na de release stond deze Imperial IH-853 in de vaderlandse Top-5! Andere landen verlangden er al gauw naar om deze kommersjeel luidende plaat uit te brengen, met het gevolg dat hij in Amerika, België, Duitsland, Engeland, Frankrijk, Italië, Spanje en Zwitserland een internationale song werd.

Ape

De geschiedenis van Gloria begon in Utrecht betoverend, aardrijkskundig en geestelijk centrum van Nederland. In die tijd wonden ze, onder de buitengewoon vooruitstrevende naam 'The Jelping Jackhals', verschillende lokale dancings op met songs als 'Ready teddy' en

,I go ape'

Ondertussen was de popmuziek werkelijk tot zo'n omvang gekomen, dat hun stijl aangepast moest worden om aan de vraag van het publiek te kunnen voldoen en met hun verandering veranderden zij ook meteen hun naam in Gloria. Dat was inderdaad het beste voor hen; want toen ze hun naam veranderden, nam hun geluk toe!

Graham

Na wat door de provincie gezworven te hebben, met wat aardige, maar ongeinspireerde singles, kwamen zij in kontakt met Bobbie Graham, internationaal producer en Londenaar. Hij erkende meteen hun talent en de combinatie Gloria/Graham werd een feit.

Onder Graham's leiding nam Phonogram twee singles van het Utrechtse viertal op. Eerst ,So it goes', wel eens door een welwillende discjockey gedraaid. Daarna kwam ,Bitter sweet'. Deze plaat werd, toen hij pas uit was, dikwijls via de radio gedraaid, maar al gauw was het weer stil rondom Gloria.

Foto's van links naar rechts: Hoss, basgitaar; Long, zang; Meep, drums en Mouse, sologitaar.

Toen kwam plaat no. drie: ,The last seven days', dat werd een hit. Deze plaat werd niet alleen in ons

LP ,Mea Semper Gloria Vivet'

Singles:

The last seven days/The merry dance
Our life/From the ends of the earth
Wild bird/To make my father proud
Our father/Shadows on the wall

land een succes. In veel landen werd hij uitgebracht en overall goed ontvangen. Zelfs Amerika toonde belangstelling en daar werd deze single uitgebracht door een jonge, zeer progressieve platenmaatschappij, nl. Elektra, die o.a. de platen van de Doors uitbrengt.

Na ,The last seven days' werd door Phonogram gauw even een oud nummer van Gloria uitgebracht, nl. ,Storm'. Deze plaat heeft nog een tijdje in de hitparade gestaan, maar de echte opvolger van

hun topper moest toch wel ,Our life' worden. Helaas stond deze schijf maar even in de tipparade, een teleurstelling dus.

Elpee

In september 1969 werd onder de titel ,Mea Semper Gloria Vivet' de eerste LP uitgebracht. Een LP, die - en je kunt het beseft geloven - elke keer als je hem draait je de adem doet inhouden. Het is ongelooflijk wat Gloria op deze plaat allemaal ten

gehore brengt. Een speciaal geselecteerd orkest van 40 musici en een koor van 80 zangers steunden deze uitzonderlijk talentvolle jongens tot de grootste perfectie.

De single 'Wild bird' - ongeveer gelijktijdig met de LP uitgebracht - werd door velen als de nieuwe Gloria-hit beschouwd. De plaat stond wel weken in Veronica's tip-parade, maar haalde de Top-40 niet.

Succes kwam weer met 'Our father', wederom een kompositie van het duo Hille/Mörring. Met deze plaat kwam Gloria weer voor het eerst sinds 'The last seven days' in de

Fanclub:
Intern. Gloria Fanc.
Pres. mej. F. de Vries
Th. Majofskistraat 47"
Amsterdam

Top-10.

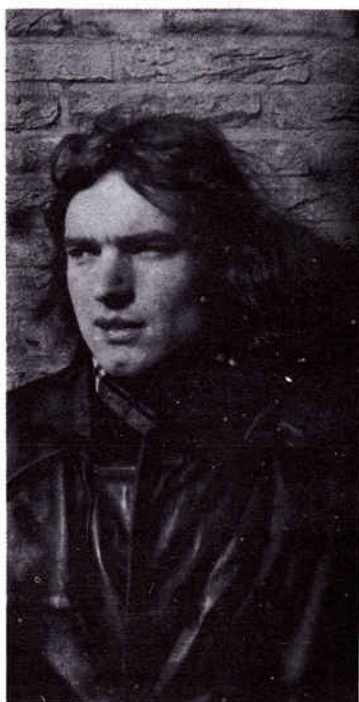
Gloria vertrok 22 december van het vorig jaar naar Italië, onder leiding van hun tegenwoordige manager John M. Drogdrop (van Artiestenbureau 'Volendam'). Ongeveer drie weken werd met veel succes opgetreden in en rond Fiat-stad Turijn. Het is lang niet denkbeeldig, dat de succesvolle Utrechtse popgroep nog eens te-

ruggaat naar Italië!

Gloria

Long (Bob Leverman), de zanger, kan gezien worden als één van de meestbelovende zangtalenten die je ooit gehoord hebt, maar dat zul je ongetwijfeld zelf opmerken! Bijvoorbeeld: achter het indrukwekkende einde van 'To make my father proud' (LP) slaagt hij er in de laatste noot niet minder dan 24 seconden aan te houden. Je vraagt je onwillekeurig af, of dit Long's laatste opname was. We kunnen je echter verzekeren, dat - indien noodzakelijk - hij er nog 15 seconden aan kan toevoegen. Verwaarloos de anderen echter niet. Mouse (Albert Hol) bijvoorbeeld, speelt gitaar, als zou hij een kind van Segovia zelf zijn, terwijl drummer Meep (Gerrit Hol) een voortstuwende energie tweeg brengt, zoals niemand anders. Hoss (Marcel van Hardeveld) tenslotte is een ware fanatikus waar het de baspartijen betreft!

En dat is helemaal Gloria. Laat hun spreuk zijn: 'Mea semper gloria vivet', wat zoveel zeggen wil als: mijn roem zal eeuwig duren.

Boeking: Artiestenbureau 'Volendam'
Haarlem
Tel. 023-323896, b.g.g. 02993-4205

Françoise Hardy werd op 17 januari 1944 tijdens een bombardement op Parijs geboren. Haar ouders scheidden toen Françoise nog een klein meisje was en zo groeide ze samen met haar twee jaar jongere zusje Michelle op, die nu verloofd is en in Duitsland werkt.

Françoise leefde een beetje teruggetrokken, was niet erg spraakzaam en dichtte veel. Op haar 17de

Fanclub: Mariastraat
42, Den Haag

verjaardag kreeg ze voor het behalen van haar einddiploma een gitaar, leerde zich zelf spelen en ging ook liedjes schrijven.

Op een avond in mei 1962 namen de zusjes het besluit iets te gaan doen. Françoise had succes bij een ta-

lentenjacht van de platenmaatschappij 'Vogue'. Haar eerste TV-optreden, tijdens de verkiezingsuitslagen, was zo'n groot succes dat al na 2 weken haar eerste plaat 'Tous les garçons et les filles' - eigen compositie - werd uitgebracht. Dit liedje bereikte in alle Westeuropese landen de hoogste ladder van de hitparade.

Ze verloofde zich met de fotograaf van het Franse tienerblad 'Salut les Copains', Jean-Marie Périer. Ze verbrak deze verlov-ing na vier jaar in augustus 1966 tijdens de opnamen van de film 'Grand prix' in Clermont-Ferrand. Toen ze in 1963 een derde plaats behaalde op het Eurovisie Song Festival met het romantische liedje 'L'amour s'en va' steeg haar ster snel en moest ze haar Duitse studie aan de Parijse Universiteit opgeven.

Omdat Françoise het zonde vindt om geld uit te geven voor de kapper, heeft haar haar een benijdenswaardige lengte bereikt en daar ze graag korte rokken draagt typeert ze de jeugd van tegenwoordig.

Françoise houdt van het leven wat ze nu leidt, vindt het prettig om beroemd te zijn en veel geld te verdienen, maar ze zal er geen traan om laten als het morgen voorbij zou zijn. Zo is Françoise Hardy, 26 jaar, bewonderd door miljoenen.

VERVOLG VAN PAGINA 16 op Bevrijdingsdag weer optraden.

Na een fantastisch geslaagde toernee kwamen The Cats op woensdag 6 mei op Schiphol aan. Ze konden maar een paar dagen thuis zijn, want de dinsdag daarop vertrokken ze weer naar Duitsland. Daarover zullen we in het septembernummer van 'C(1)atspraak' meer vertellen.

LIND FLANDERS, Dr. Schaepmanstraat 37, San Nicolaas, Aruba, N.A., zou graag -- in het Engels! -- willen corresponderen met een Hollandse Catsfan.

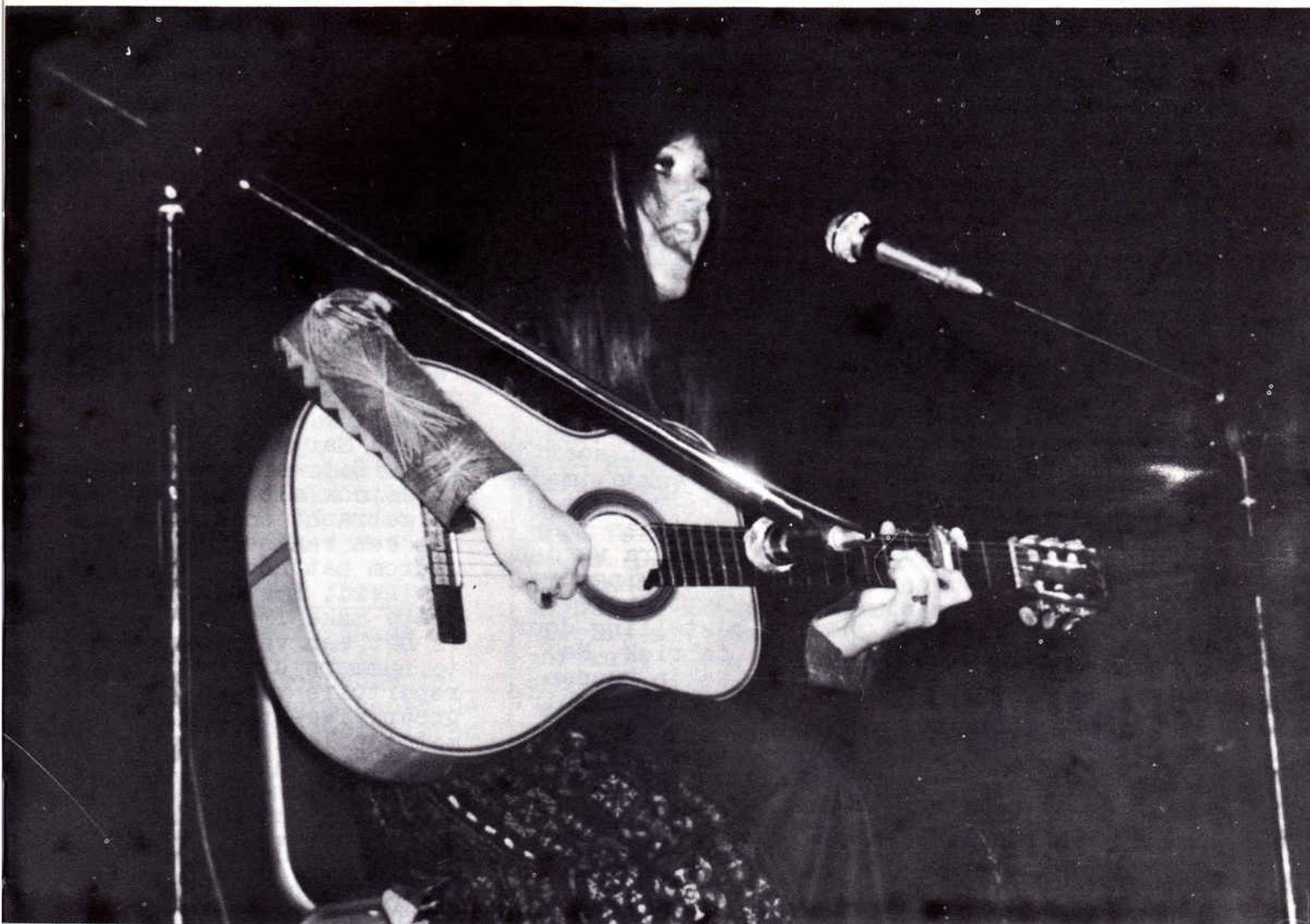
PETRA VAN DER TANG, Weteringlaan 5, Oude Wetering, zou graag willen corresponderen met een leuke Catsclanner van een jaar of 18, 20. Wie schrijft haar een briefje?

MARGA MARKUS, Hille-vliet 49a in Rotterdam zou graag corresponderen met een vurige Catsfan van 15-17 jaar. Liefst iemand die weleens naar Volendam gaat of iemand uit Volendam. Marga's favorieten: Cats, Shuffles, George Baker Selection, Creedence Clearwater Revival en langzame soul.

MARION VAN TRIET, Kruisemuntstraat 52, Apeldoorn wil corresponderen met een meisje van 14-15 jaar, dat in de buurt van Apeldoorn of in elk geval in Gelderland woont. Ze moet een vurige Catsfan zijn. Marion vindt Theo leuk...

Melanie: „Ik ben altijd een wonderlijk kind gebleven...

Foto's: Frank van Dijl

Zo luidt haar antwoord op de vraag hoe het komt, dat zij liever in Europa dan in Amerika is. En inderdaad, zij was een wonderlijk kind, dit expressieve meisje uit New York, met een vader uit de Oekraïne en een Italiaanse moeder. Een kind, dat geen vrienden of vriendinnen had, vaak wegliep van school, haar diepste gevoelens neerschreef in schriften vol met liedjes, kortom... een kind dat was voorbestemd om haar eigen weg te gaan, geheel alleen. En die weg is zij gegaan. In het kort: een bezoek aan Buddah Records met haar gitaar en met haar liedjes, een kontrakt en... haar eerste plaat „Back in Town”. Melanie zingt het nog steeds, op veler verzoek tijdens haar fascinerende optredens. Trouwens, van al haar liedjes gaat een magische werking uit, die het publiek volkomen in de ban brengt. Zij zingt — in haar eigen bewoordingen — „over alles en vooral over positieve dingen, over fijne ge-

beurtenissen, over momenten waar je door alle drukte om je heen bijna geen tijd voor hebt om bij stil te staan”. Terugkomend op haar voorliefde voor het Europese vasteland, verklaart de tweeëntwintigjarige vocaliste: „Het sukses en de vriendelijke kritieken die ik hier krijg zijn het bewijs dat de mensen van mij houden. Het is of er een vonk over springt tussen het publiek en mij.” En dat heeft Nederland ook inderdaad kunnen voelen; Melanie's optreden tijdens het Singing Europe festival in juli '69, dat ook nog voor de televisie is uitgezonden, moet voor velen een openbaring zijn geweest. Bij nadere beschouwing van haar liedjes moet ook worden opgemerkt, dat deze goed aansluiten bij onze eigen, kontinentale gevoelens. Zonder in breedsprakige theorieën te vervallen zouden wij het als volgt kunnen zeggen: „Je weet niet hoe het komt, maar het doet je wat!”

TIESHIRTS

We hebben weer iets waar je van zult opkijken. Geen kalender, geen fanblad in kleur, maar TIESHIRTS! Het lijkt ons namelijk wel een leuk idee, als elke Catsclanner in het vervolg naar Cats-avonden gaat met een speciaal Cats-tie-shirt. Je kunt dan van elkaar zien of hij of zij Catsfan is. We hebben daarom contact opgenomen met een grote firma en die kan ons die shirts leveren mits wij er minstens 200 bestellen. Nu willen we van iedereen weten of hij/zij er een wil hebben. Dat moet je dan zo gauw mogelijk aan ons opgeven, zodat we de shirts kunnen gaan bestellen en iedere fan het zo gauw mogelijk in huis heeft.

Er zijn diverse maten:
KINDERMATEN: 116 - 128 - 140 - 152 - 164 (tot 16 jaar)

GROTERE MATEN: S - M - L - ML (vanaf 16 jr.).

De kwaliteit is eerste klas badstof, ze zijn krimp vrij en voorzien van een was-, strijk- en centrifugeervoorschrift alsmede van een maatetiket. Al onze T-shirts worden verpakt in plastic hoezen om bevuiling tegen te gaan.

Hoe kun je nu zo'n shirt in je bezit krijgen? Wel, dat is heel eenvoudig. De prijs bedraagt slechts f 9,40 en f 0,60 verzendkosten. Totaal dus f 10. Dat bedrag dien je te storten op giro-rekening 1261713 t.n. v. E.J. Izaks te Badhoevedorp. Op de stortingskaart schrijf je in het vakje 'mededelingen': T-shirt, maat (maat invullen). Zodra we dan 200 inschrijvingen binnen hebben, geven we de bestelling door aan de fabriek. Na enkele weken kunnen jullie dan je T-shirt thuisverwachten. We hopen dat alle Catsfans zo'n Tieshirt kopen, want het geeft een idee van verbondenheid, Catsfans onder elkaar, nietwaar? Bestel zo gauw mogelijk na uitkomst van dit nummer, je hebt tot 15 AUGUSTUS de tijd. Op die datum gaan we - als we die eerste 200 bestellingen binnen hebben - de firma opdracht geven de shirts voor Fanclub 'The Cats Clan' te maken.

MIRIAM MUYRERS? Neerhem 89, Valkenburg, (L), zoekt correspondentievriend 17-19 jr.

ALPES

BEST OF THE MARMALADE

De Marmalade verhuisde onlangs van het CBS- naar het Decca-label. CBS bracht toen een Marmalade LP uit met daarop elf van de beste nummers. De plaat opent met 'Ob-la-di, ob-la-da', het Beatlenummer waarmee de vijf schotse popmusici destijds de eerste plaats van de Britse hitparade haalden. Verder 'Lovin' things' en 'I see the rain', eveneens twee oude hits van de Marmalade. Ook 'Wait for me Mary-Ann' staat erop. Dit werd destijds ook als single uitgebracht en het is ons een raadsel waarom het nooit een hit werd! Evenals 'Baby make it soon' is het een van de beste nummers uit het repertoire van de groep. Twee nummers met een lekkere 'heavy' sound. Een uitvoering van de Dylan-compositie 'Mr. Tambourine Man' hoeft voor ons niet zo. Voor tien gulden toch wel een plaat die het op een feestje altijd doet! CBS SPR 36

IT'S FIVE O'CLOCK

Aphrodite's Child. Het is niet onze gewoonte om LP's te recenseren die we zelf gekocht hebben, maar in dit geval maken we een uitzondering. Aphrodite's Child is namelijk een groep waar we een speciale voorkeur

voor hebben. Het eerste wat opvalt is de hoes. Deze is fraai bruin/zilver met een kleurenfoto van Aphrodite Child binnen in de klaphoes. Eenmaal de plaat opgezet horen we 'It's five o'clock', de titelsong, een geweldig nummer dat erg lijkt op de hit 'I want to live'. Meesterlijk, zoals Lucas Sideras dit zingt! In sommige nummers wordt erg fijn geëxperimenteerd, waarbij het orgel soms een belangrijk aandeel heeft. Alle nummers zijn eigen werk, soms in samenwerking met anderen gecomponeerd. We blijven enthousiast over Aphrodite's Child, een aparte groep met een apart geluid!

MERCURY MCY 138 351

SENTIMENTAL JOURNEY

Ringo Starr. Nu de Beatles definitief hebben opgehouden te bestaan, verschenen de eerste twee soloplaten van Ringo en Paul. Ringo mikt op het wat oudere publiek en nam een serie songs op die herinneringen oproepen bij onze ouders. Het zijn duidelijk geen popsongs en daarin zien we ook dat de vier Beatles ouder geworden zijn en 'bezadigder'. Het dozijn liedjes is wel fijn om naar te luisteren, maar dan wel lekker relaxed luisteren. Op 'Sentimental journey' horen we dat Ringo beslist niet onverdienstelijk zingt. We zijn bang dat zijn eerste solo-

CATS PORTRAIT

Ook The Cats kregen in verband met het Grand Gala extra aandacht door middel van een LP, die onder de titel 'Cats portrait' verscheen. Er zijn er inmiddels al enkele tienduizenden van verkocht, dus een recensie is eigenlijk overbodig geworden; 'Cats portrait' is geen echte nieuwe elpee van The Cats, want er staan allemaal oude nummers op, allemaal hits dus. 'Marian' staat er ook al op! Opvallend is het mooie fotomateriaal op en in de klaphoes. Deze foto's zijn gemaakt door Harry Pot, die o.a. fotowerk voor weekblad Televisier maakt. De foto aan de binnenzijde van de hoes drukken we hierbij af. 'Cats portrait': een momentopname van een lange, roemrijke carrière met heel veel fijne muziek. IMPERIAL 5C054.24166

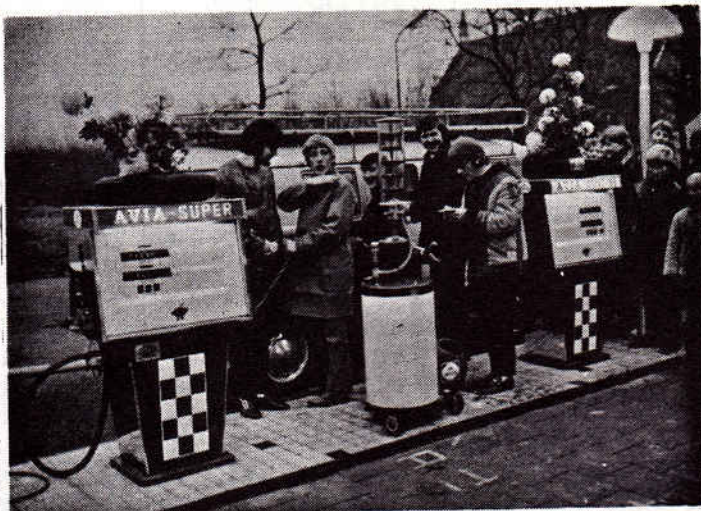
LP niet in veel tienerdiscotheken terecht zal komen, maar je vader en moeder kun je er beslist een plezier mee doen!

APPLE PCS 7101

CUCUMBER CASTLE

The Bee Gees. De nieuwe LP van de Bee Gees bevat de songs die zij brachten in hun TV-film 'Cucumber Castle', waarin Barry en Maurice Gibb de hoofdrollen spelen. Het is weer een plaat zoals eigenlijk alleen de Bee Gees er een kunnen maken! Fijn gearrangeerde songs, mooie teksten, gezongen door de prima stemmen van de twee broers, begeleid door het orkest van Billy Shepherd. De recente hit 'I.O.I.O.' staat er ook op, evenals het al bekende en meesterlijk 'Don't forget to remember'. Voor ons zijn 'I lay down and die' en 'Bury me down by the river' twee geweldige uitschieters van de plaat. Dat wil niet zeggen, dat het overige minder is, integendeel. De twee bovengenoemde songs blinken uit door een geweldige orkestratie, wat vooral in stereo majestueus klinkt. We hopen niet dat het de laatste LP is die we van de Bee Gees te horen hebben gekregen! Als je eens wilt luisteren naar een fijne LP met wat sentimentele songs moet je beslist eens naar 'Cucumber Castle' luisteren!

POLYDOR 2383 010

THE CATS zijn u voorgegaan in de aanschaf van een goede gebruikte auto met volledige schriftelijke garantie bij

Voor olie verversen, doorsmeren en een goede service naar

De benzinepompen staan altijd voor u klaar bij

Vele occasions in alle merken, vooral Peugeot, bij

AUTOHANDEL AVIA SERVICE CENTER J. DOES

**JAN GLIJNISWEG 55 — HEERHUGOWAARD
TELEFOON 02266 - 265**